ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, Ο ΜΗΝΑΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. Χρυσοστόμου

Ὁ Αὔγουστος εἶναι ὁ μῆνας τῆς Παναγίας μας. Οἱ δεκαπέντε πρῶτες ἡμέρες του εἶναι ἀφιερωμένες στήν Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, τήν Θεοτόκο Μαρία, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Μητέρα ὅλων μας ὅσοι εἴμεθα βαπτισμένοι στό ὄνομα τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Θεοῦ ἡμῶν καί ζοῦμε σύμφωνα μέ τό ἅγιο θέλημά Του.

Οἱ ἡμέρες ἀπό 1ης ἕως 15ης Αὐγούστου εἶναι ἡμέρες νηστείας, προσευχῆς, περισυλλογῆς, ἀφ' ἑνός μέν γιά νά τιμήσωμε τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἀφ' ἑτέρου δέ γιά νά τήν μιμηθοῦμε στίς ἀρετές, ἀφοῦ Ἐκείνη ἦταν μέ ὅλες τίς ἀρετές κεκοσμημένη.

Ἄς ἀναφερθοῦμε στό πρῶτο. Στήν τιμή δηλαδή πρός τήν Παναγία μας.

Ἡ Θεοτόκος Μαριάμ τιμᾶται ὡς ἀειπάρθενος, ὡς πανακήρατος, ὡς παναμώμητος, ὡς ἀληθής καί ὄντως Θεοτόκος, ὡς τιμιωτέρα τῶν Χερουβίμ καί ἐνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ.

Αὐτή ἡ τιμή πρός τήν Παναγία μας εἶναι κατωχυρωμένη ἀπό τίς Οἰκουμενικές Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας μας καί ὡς ἐκ τούτου ἀποδεκτή ἀπό ὅλους τούς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, ἀφοῦ οἱ ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων Συνόδων ἐλήφθησαν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀπό τούς θεοφωτίστους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὅποιος δέν τιμᾶ καί δέν σέβεται τήν Παναγία μας, ὡς ἀειπάρθενον καί ὄντως Θεοτόκον καί ὅπως ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ὁρίζει, τυγχάνει αἱρετικός καί ἐπικατάρατος ὡς ἡ Ἐκκλησία ἀπεφάνθη καί ἀποφαίνεται, ἀφοῦ μέ τήν μή παραδοχή τῆς ἀπό τόν Θεό ἀποκεκαλυμμένης αὐτῆς ἀληθείας, ἡ ὁποία μή παραδοχή ἀποτελεῖ ὕβριν πρός τό πρόσωπον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, δέν παραδέχεται καί αὐτήν ταύτην τήν Θεότητα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος διά τῶν ἁγίων αἱμάτων τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἔγινε ἄνθρωπος, ἐνῷ παρέμεινε Θεός, πρός σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Δυστυχῶς ὑπάρχουν μέχρι σήμερα οἱ θλιβεροί ἀπόγονοι τῶν παλαιῶν αἱρεσιαρχῶν, τοῦ Ἀρείου, τοῦ Νεστορίου καί τῶν ἄλλων, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν τήν ὁδόν τῆς ἀπωλείας, ὄντες υἱοί γεέννης διπλότεροι τῶν θεομάχων, παναγιομάχων καί ἁγιομάχων προγόνων τους.

Ἄς μείνωμε πιστοί, ἀδελφοί μου, εἰς τήν μίαν, ἁγίαν, Ὀρθόδοξον καί ἀμώμητον Πίστιν, τήν ἀπό τόν Θεό ἀποκαλυφθεῖσαν καί διά τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν Ἁγίων Πατέρων παραδοθεῖσαν ἀλήθεια, ὥστε κατέχοντες τῆς ἀληθοῦς Πίστεως τήν ἄγκυρα καί ζῶντες ἐντός τῆς Ἐκκλησίας διά τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων, νά φθάσωμεν ἀσφαλῶς στήν σωτηρία.

Τό δεύτερον ἀφορᾶ στήν μίμηση τῶν ἀρετῶν τῆς Παναγίας μας. Αὐτή ἡ ὁδός ἀπαιτεῖ ἀγῶνα πνευματικό, ὁ ὁποῖος ἔχει τίς δικές του δυσκολίες, ἀφοῦ τά ἐμπόδια προέρχονται α) ἀπό τόν ἴδιο μας τόν ἑαυτό, ὁ ὁποῖος πολλάκις δέν ἐπιθυμεῖ τόν πνευματικό κόπο, β) ἀπό τόν κόσμο, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐν τῷ πονηρῷ, καί γ) ἀπό τόν μισόκαλο διάβολο, ὁ ὁποῖος τροφοδοτεῖ καί τά προηγούμενα μέτωπα.

Στά πλαίσια αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει:

α) Τήν νηστεία, ἡ ὁποία εἶναι θεσμός θεοΐδρυτος καί ὁδηγεῖ στήν πνευματική ἀνάταση, ἀφοῦ μᾶς βοηθάει νά συνειδητοποιήσωμε τήν ἀνάγκη καί τῆς πνευματικῆς τροφοδοσίας, ὑπενθυμίζουσα ὅτι «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος» (Ματθ. δ', 4).

Οἱ δεκαπέντε ἡμέρες πρό τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας μας εἶναι ἡμέρες νηστείας. Δυστυχῶς οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι δέν νηστεύουν πλέον καί

πολλοί, ἐκ μιᾶς κακῆς συνηθείας παρακινούμενοι, ἡ ὁποία κατήντησε λαίλαπα τά τελευταῖα χρόνια, καταλύουν τήν νηστεία τῆς Παναγίας τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς, χωρίς νά περιμένουν νά τελειώση ἀνήμερα στήν γιορτή της ἡ Θεία Λειτουργία. Αὐτό γίνεται ἐξ αἰτίας τῶν κοσμικῶν καί ὄχι, ὡς δῆθεν διαφημίζονται, «θρησκευτικῶν» πανηγύρεων, πού δυστυχῶς, παρά τήν Ἑλληνορθόδοξη παράδοσή μας ἐπεκράτησαν, ὡς μή ὤφελεν, στήν Πατρίδα μας ἐσχάτως. Νά νηστεύωμε καί νά νηστεύσωμε ὅλοι, ἀδελφοί μου, ὥστε νά ἔχωμε πλούσια τά ἐλέη τοῦ Κυρίου μας, διά πρεσβειῶν τῆς Παναγίας μας.

β) Τήν προσευχή, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν ἐπικοινωνία μας μέ τόν Θεό, ἀφοῦ εἶναι ἡ μυστική ὁδός τήν ὁποία ἀκολουθεῖ ἡ καρδιά μας, ὥστε νά συνομιλῇ μέ τόν οὐράνιο Πατέρα καί Δημιουργό μας.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀναφέρει χαρακτηριστικά: «Μνημονευτέον τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἤ ἀναπνευστέον». Πρέπει δηλαδή νά μνημονεύωμε τοῦ Ὀνόματος τοῦ Θεοῦ περισσότερο ἀπό τό νά ἀναπνέωμε.

Στίς πρός Θεόν δεήσεις μας μεσίτρια ἔχομε τήν Παναγία μας, πρός τήν ὁποία ἱκετευτικά ἀπευθυνόμεθα πάντοτε, ἰδιαιτέρως κατά τίς ἡμέρες τοῦ Δεκαπενταυγούστου, ἀφοῦ κάθε ἀπόγευμα μετά τόν Ἑσπερινό, τελεῖται σέ ὅλους τούς Ἱεροῦς Ναούς μας ἡ ἱερά Παράκλησις πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

γ) Τήν σεμνότητα καί τήν σύνεση στήν ζωή. Πόσο ἐπίκαιρο εἶναι τό μήνυμα πού ἐκπέμπει τό πανσεβάσμιο πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἰδιαιτέρως σήμερα πού ἐξέλιπε ἀκόμη καί ἴχνος σεμνότητος, ἀπό ἄνδρες καί ἀπό γυναῖκες, καί μάλιστα καί ἐντός τῆς Ἐκκλησίας εἰσερχομένων! Πόσο ἐπίκαιρο εἶναι τό δίδαγμά της στούς ἀπνευμάτιστους καιρούς μας!

δ) Τήν συμμετοχή μας στήν Μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Πῶς εἶναι δυνατόν νά εἴμεθα κατ' οὐσίαν Χριστιανοί, ἐάν δέν ἐξομολογούμεθα, ἐάν δέν κοινωνοῦμε τῶν Θείων καί Ἀχράντων Μυστηρίων, ἐάν δέν συμμετέχωμε πραγματικά στήν ζωή τοῦ Κυρίου μας;

- Ἀκόμη ἐπισημαίνω τά ἑξῆς.

Ἀδελφοί μου, ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες χρωστᾶμε τά πάντα στήν Παναγία μας. Αὐτή μᾶς ἀγκάλιασε, μᾶς προστάτευσε, ἔκλαυσε μαζί μας σέ δύσκολες ὧρες, ἔγινε ἡ μάνα μας, ἡ προστάτιδά μας, ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγός τοῦ Γένους μας. Γι' αὐτό σέ κάθε μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος μας, ἡ τιμή τῶν Ἑλλήνων πρός τήν Παντάνασσα Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, ὕψωσε Ναούς καί Μοναστήρια, ἔκτισε ἐξωκκλήσια καί

προσκυνητάρια. Ἀκοίμητο καίει τό καντήλι τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων ἐνώπιον τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνος της, τήν ὁποία ἱστόρησε ὁ ἱερώτατος Εὐαγγελιστής Λουκᾶς.

Ἡ Ἑλλάδα εἶναι χώρα Παναγιοφύλακτη, γι' αὐτό καί ἔχομε μιά ἰδιαίτερη σχέση μέ τήν Θεοτόκο καί γι' αὐτό ἡ καρδιά μας εὐκαίρως-ἀκαίρως ἀναφέρεται εἰς Αὐτήν μέ εὐγνωμοσύνη, διά τάς πρός ἡμᾶς ἐμφανεῖς καί ἀφανεῖς εὐεργεσίας της.

Αὐτές τίς ἡμέρες ἄς προσπαθήσωμε νά ἀνανήψωμε πνευματικά, νά φέρωμε στήν καρδιά μας καί στόν νοῦ μας τίς πολλές εὐεργεσίες τοῦ Κυρίου μας, διά πρεσβειῶν τῆς Παναγίας μας, νά συνέλθωμε ὡς πρόσωπα καί ὡς κοινωνία, καί νά ἐπανέλθωμε ὡς Ἔθνος καί ὡς Λαός στήν ὀρθή καί μόνη ὁδό πού ὁδηγεῖ στήν σωτηρία.

Ἀρκετά πειραματισθήκαμε μακρυά ἀπό τόν Θεό. Ἀρκετά περιφρονήσαμε τά δῶρα τοῦ Κυρίου μας. Ἀρκετά ἐλυπήσαμε τήν Παναγία μας καί τήν λυποῦμε μέ τίς πράξεις μας καί μέ τήν ἀποστασία μας ἀπό τόν Υἱόν καί Θεόν της.

Οἱ καιροί ἀπαιτοῦν, ἀλλά καί ἡ ψυχή διακαῶς ἐπιθυμεῖ τήν ἐπιστροφή στήν Οἰκία τοῦ Πατρός. Εἰδ' ἄλλως ὁδεύομε πρός τήν πνευματική καί γενική καταστροφή ἰδίᾳ εὐθύνῃ καί ὑπαιτιότητι. Ἡ Παναγία μας, τήν Κοίμηση τῆς ὁποίας ἑορτάζομε σέ λίγες ἡμέρες, νά μᾶς διαφυλάττῃ καί νά μᾶς ὁδηγῇ στήν ὁδό τῆς σωτηρίας.

Εὔχομαι σέ ὅλους σας κάθε εὐλογία παρά Θεοῦ διά πρεσβειῶν τῆς Παναγίας μας.

Μέ τό καλό νά ἑορτάσωμε τήν μεγάλη Γιορτή Της.

Επιμελείται η συνεργάτης μας Ιωάννα